

Son Durak

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 18 Kasım 2022

Bir iklimdi diktiğim bir de sökülen dikişlerin düşlediği.
Gözümde saklı cennet yaşadığımsa cehennem.
Metruktü sancılar ve kiblemde saklı.
Gözde ve sözde ve özde: heceler istifli yalnızlık denen iklimde.
Ah, can yaram.
Ah, yârim vefasız sevdam.
Bir hutbe bazense kutsal o kubbe elbet sıradanlığın dayattığı kim olduğumsa saklı Allah katında.
Öznem.
Yeis ve beis dolu güncem.
Hazan mahsulü rotam ve fermanım ölüme yatkın doğam.
Hüznümse kesif ve acım.
İçimi açtığım sadece Mevla'm.
İnsanım ben insan nasıl aciz.
İhya edilesi ne kaldı geride ve devşirme öfkesi insanların gönlün uzak yüreğin tuzak fısıltıları.
Bir nazenin beste idi ve yarenimdin.
Yâd edilesi dünüm gönle şerit geçiren verilen onca hüküm.
Bir mısra idim belki bir mizansen ve gonca tanem ve hüznüm kökledikçe ömrü kök söktüren acıyı tensiye ettiğim ne çok yandaş iklim.
Hazan bütçem:
Elde var sıfır.
Yaz dedikçe Rabbim yazdığım mezar taşım.
İsyanım mı?
Haşa.
İdam fermanım mı?
Ah, sevecen yüreğim saklı yasta.
Nemalandıkça ömürden nedamet yüklü nice insan ve öfkesi taşkın uğradığım bozgun.
Sandım.
Serdim.
Sırdım.
Serpildim.
Samanda saklı seyran aşka bitap düşen bir isyan ve inhisarında ömrün kefen bezime sadık bedenim.
Ruhum.
Yüreğim.
Akla zarar beynim.
Öldüm öleli öfkesine yenik düştüğüm iblisi ben mi beslemişim yoksa koynumda?

Sevgi.
Nazire ettiğim.
Mevsim.
İkilem yüklü.
Tek servetim vicdanım sefasını süremediğim hayatın girdabı.
Kök saldım. Koktu lakin.
Zehirli gaz semada saklı bilinmezin nakkaresi.
Rengim beyaz.
Alnım açık.
Kaderim yasta ve kara.
Kararan göğün kandığı ve kanadığı.
Şimdilerde yokum dün de saklı batılı mevsimin ve çattığım kaşlarım önceleri nasıl da şen şakrattım.
Yeter ki verilsin beratım.
Ölüm ey, sevdalandığım.
Kaderim razı geldiğim.
Kederim ve kanıksadığim acılarım.
Yeter ki...
Sen, "ol" de Rabbim ve olmazın oluru bir v/akitte saklı son durağım.